

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ненова

при участието на секретаря Димитринка Анг. Иванова
като разгледа докладваното от Анна Ненова Търговско дело № 20211100902591 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 625 и сл. от ТЗ.

Образувано е по молба вх. № 30616/01.12.2021г. на „Е.Д.Б.“ ЕООД, чрез управителя М.Н.А., за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството.

В молбата се сочи, че дружеството е било създадено през 2017г., но към датата на подаване на молбата не осъществява търговска дейност, няма текущи сделки, от които да очаква приходи, и няма назначен персонал. Дружеството е спряло плащанията и има публични задължения в размер на 195 011. 59 лева. То не разполага с активи и парични средства, поради което не може да покрива задълженията си към държавния бюджет. Дружеството е във фактическа неплатежоспособност и следва да се обяви в несъстоятелност. Осъществени са предпоставките на разпоредбата на чл. 630, вр. чл. 608, ал. 2 и чл. 607а от ТЗ. Данните се потвърждават от баланса, изготвен към 2021г. Поради невъзможността на дружеството да покрива своите задължения и липсата на оборотен финансов ресурс е прекратено осъществяването на

търговска дейност.

Основавайки се на изложените факти и обстоятелства, както и поради законовото изискване на чл. 626, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ с молбата се заявява неплатежоспособност на дружеството.

Тъй като дружеството не разполага с имущество, от което да се покриват разноските по несъстоятелността, следва да се приложи разпоредбата на чл. 632 от ТЗ, като се обяви неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността, определи се началната ѝ дата, да се открие производство по несъстоятелност, да се прекрати дейността на дружеството и и да се обяви длъжникът в несъстоятелност, като се спре производството.

Съдът като обсъди изложените в подадената молба обстоятелства, събраните по делото, включително по почин на съда, доказателства – писмени доказателства, данни от Агенция по вписванията, Национална агенция по приходите и Отдел “Пътна полиция”- СДВР, МВР, както и заключението на изслушаната съдебна финансово-икономическа експертиза и като съобрази обявените по партидата на търговеца в търговския регистър счетоводни документи и заявления за обявяване такива, намира за установено от фактическа страна следното:

„Е.Д.Б.“ ЕООД е еднолично дружество с ограничена отговорност, със седалище в района на Софийски градски съд.

Дружеството е било учредено и регистрирано през месец март 2017г. с предмет на дейност търговия, производство, търговско представителство, и посредничество, комисионни, спедиционни и превозни сделки, хотелиерски, ресторантьорски, туристически, рекламни, информационни, програмни и импресарски услуги, лизинг, внос и износ на стоки и всички други сделки и услуги, които не са забранени със закон.

Към настоящия момент дружеството има публични задължения.

Публичните парични задължения са в размер поне на 195 539. 40 лева, от които 172 711. 08 лева главница – данък върху доходите от трудови и приравнени правоотношения, ДОО, корпоративен данък от нефинансови предприятия, вноски за здравно осигуряване и вноски за универсален

пенсионен фонд, както и 22 828. 32 лева лихви за забава. В този смисъл е постъпилата по делото справка вх. № 35112/23.12.2021г., издадена от Национална агенция за приходите, както и предходна справка към 29.11.2021г., представена от длъжника. Публичните задължения, съгласно справката, са с настъпили падежи от 27.05.2019г. Тези задължения са посочени и от самия молител в молбата му по чл. 625 от ТЗ по делото.

За публичните задължения на дружеството са били наложени обезпечителни мерки с постановление изх. № С 190022-022-0095209/16.10.2019г. Няма започнато принудително изпълнение по реда на ДОПК.

Съгласно заключението на изслушаната съдебна финансово-икономическа експертиза публичните задължения на молителя са осчетоводени.

Вещото лице по делото е работило въз основа на изготвените от длъжника и представени по делото баланс и отчет за приходите и разходите към 31.12.2020г., съдържащи данни и за 2019г., както и междинен отчет и баланс към 31.10.2021г. От вещото лице е констатирано (което се потвърждава и от вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър по партидата на молителя), че дружеството е заявило за обявяване годишни финансови отчети за 2017г. и 2020г., които са били обявени.

Съгласно заключението на вещото лице по съдебната експертиза, съобразило размера на краткосрочните задължения по балансите за 2019г., 2020г. и 2021г., към 31.12.2020г. коефициентът на обща ликвидност, като показател за способността на дружеството - молител да извършва своите текущи плащания към кредиторите, при общ норматив 1.0000, е бил 0.0000, което е било и към 31.10.2021г., както и коефициентите на бърза ликвидност, на незабавна ликвидност и на абсолютна ликвидност за същите периоди са били съответно 0.0000, 0.0000 и 0.0000 (под норма).

Също съгласно заключението на вещото лице, при общо норматив коефициент 0.33 за финансова автономност, като показател за способността да посреща дълготрайните си задължения, към 31.12.2020г. и към 31.10.2021г. коефициентът на финансова автономност на дружеството е бил отрицателна величина. Отрицателен е бил и реципрочният коефициент за финансова задлъжнялост. Дружеството е имало отрицателен финансов резултат и е било

декапитализирано (с отрицателен нетен оборотен капитал), предполагащ недоверие от страна на кредиторите. През 2020г. финансовият резултат от обичайната дейност е бил загуба.

Към 31.12.2019г., коефициентът на обща ликвидност на молителя е бил 1.0000. Дружеството е отчетло 64 хил. лева на каса.

От 31.12.2020г. общата балансова стойност на всички активи на дружеството не е била достатъчна за покриване на задълженията на дружеството. Краткосрочните и дългосрочни задължения са били повече от краткотрайните и дълготрайни активи. В този смисъл също е заключението на вещото лице.

Не се установяват частни държавни вземания към молителя или такива по трудови правоотношения за трудови възнаграждения към най-малко 1/3 от работниците и служителите, които да не са изпълнени повече от два месеца.

За дружеството не се установява към датата на приключване на устните състезания по делото да разполага с пари или ликвидно имущество, чрез които да се покрият началните разноски за производство по несъстоятелност, съответно на текущото възнаграждение на временния синдик и очаквани други разноски.

По баланса към 31.10.2021г. не са отчетени като налични парични средства. Не се установяват ликвидни стоки в наличност. В този смисъл са поясненията на вещото лице, направени в открито съдебно заседание.

Същевременно дружеството не разполага с моторни превозни средства (така писмо изх. № 433200-128871/10.12.2021г. на МВР, СДВР, Отдел "Пътна полиция"), както и липсват вписвания, отбелязвания и заличавания по партидата на молителя в Службата по вписванията, Агенция по вписванията при Министерство на правосъдието (така писмо изх. № 6431 от 16.12.2021г. на Служба по вписванията).

След дадените указания от съда в открито съдебно заседание на 18.01.2022г. за внасяне в седемдневен срок по сметка на Софийски градски съд в двуседмичен срок на сума от 2 000 лева, необходими за покриване на първоначалните разноски в производството по несъстоятелност по чл. 629б, ал. 1 от ТЗ, такива разноски не са били привнесени нито от молителя, като длъжник, нито от кредитор. Определението е било вписано в книгата по чл.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 607а, ал. 1 от ТЗ, производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен.

Неплатежоспособността е обективно състояние, в което изпада търговец, когато не е в състояние да изпълни свое изискуемо парично задължение, породено или отнасящо се до търговска сделка, публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на търговеца или задължение по частно държавно вземане, както и задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко 1/3 от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от 2 месеца (чл. 608, ал. 1 от ТЗ).

В случая, въз основа на установеното от фактическа страна, следва да се направи извод, че молителят е неплатежоспособен.

Към датата на приключване на устните състезания по делото дружеството има изискуеми парични публичноправни задължения към държавата, свързани с търговската му дейност. Тези задължения не са изпълнени, което предполага неплатежоспособност (чл. 608, ал. 3, изр. 1 от ТЗ).

Няма събрани доказателства и обстоятелства, които да сочат на финансово-икономическото състояние на длъжника, при което той да може да изпълни задълженията - краткотрайните активи на дружеството да са достатъчни за покриване на краткосрочните му задължения.

Като начална дата на неплатежоспособността следва да бъде определена датата 31.12.2020г.

След тази дата молителят не е могъл да покрива краткосрочните си задължения с наличните краткотрайни активи. Съгласно установеното финансово състояние на дружеството към 31.12.2020г., коефициентът на обща ликвидност е бил под характерната стойност 1 (неоспорвана като съответно приложима), което е било и за останалите коефициенти за ликвидност, дружеството е имало отрицателен нетен оборотен (работен)

капитал, финансовият резултат от обичайната дейност е бил загуба, както и под общата норма са били коефициентът на финансова автономност и реципрочният коефициент на финансова задлъжнялост. По правило коефициентът на обща ликвидност, като съотношение на всички краткотрайни активи към краткосрочните пасиви (задължения), е основен показател за състояние на неплатежоспособност при действителна ликвидност на всички елементи от краткотрайните активи, участващи при формирането му (така Решение № 71 от 30.04.2015г. по т.д. № 4254/2013г. на ВКС, ТК, I т.о.). След 31.12.2020г. икономическото състояние на молителя е било трайно влошено – оттогава всички относими към финансово-икономическото му състояние показатели са под норма, което е и понастоящем. Затрудненията на молителя не са временни, нито той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност на интересите на кредиторите (чл. 631 от ТЗ).

Без значение е дали след 31.12.2020г. от молителя са извършвани плащания, съответно кога са извършени последните плащания. Съгласно разпоредбата на чл. 608, ал. 3, изр. 2 от ТЗ, спиране на плащанията, като обстоятелство, предполагащо неплатежоспособност, е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Както вече се посочи, неплатежоспособността е обективна невъзможност на търговеца да изпълнява задълженията си – спиране на плащанията, което се дължи на липса на краткотрайни активи с достатъчна степен на ликвидност, които са достатъчни за покриване на краткосрочните задължения. В този смисъл са Решение № 115 от 25.06.2010г. по т.д. № 169/2010г. на ВКС, ТК, II т.о., Решение № 33 от 07.09.2010г. по т.д. № 915/2009г. на ВКС, ТК, II т.о., Решение № 90 от 20.07.2012г. по т.д. № 1152/2011г. на ВКС, ТК, I т.о., Решение № 153 от 23.12.2010г. по т.д. № 255/2010г. на ВКС, ТК, I т.о., Решение № 202 от 10.01.2014г. по т.д. № 1453/2013г. на ВКС, ТК, II т.о., Решение № 56 от 10.09.2014г. по т.д. № 3057/2013г. на ВКС, ТК, II т.о., Решение № 13 от 23.06.2015г. по т.д. № 2435/2014г. на ВКС, ТК, II т.о. и др. Извършването на плащания към отделни кредитори не води до извода, че не е налице състояние на неплатежоспособност, ако от обективен финансово-икономически анализ на предприятието се установи, че дружеството не е било в състояние да изпълни задълженията си.

Не би могло да се определи дата на неплатежоспособност на молителя

преди 31.12.2020г. По делото са събрани доказателства за финансово-икономическото състояние на предприятието на молителя, които установяват коефициент на обща ликвидност на дружеството към 31.12.2019г. 1. 0000. Съгласно трайно установената съдебна практика, коефициентите за финансова автономност и задлъжнялост сочат на възможна неплатежоспособност в бъдеще, а за близък до 1 се приема размер на коефициента за обща ликвидност, който е 0.91-0.92 и нагоре (така Решение № 202 от 10.01.2014г. по т.д. № 1453/2013г. на ВКС, ТК, II т.о. и Решение № 1 от 22.06.2015г. по т.д. № 2435/2014г. на ВКС, ТК, II т.о.).

В заключението на вещото лице по делото се съдържат данни и за свръхзадълженост на дружеството от 31.12.2020г., но съдът не се произнася по обстоятелства по чл. 742, ал. 1, вр. чл. 607а, ал. 2 от ТЗ, тъй като те са въведени като основание за откриване на производство по несъстоятелност от молителя при условия на евентуалност. Съгласно възприетото по Решение № 174 от 05.12.2011г. по т.д. № 567/2011г. на ВКС, ТК, II т.о., Решение № 188 от 04.12.2012г. по т.д. № 323/2012г. на ВКС, ТК, II т.о. и др., основанията, с които съдът е обвързан, в съответствие с принципа на диспозитивното начало, са неплатежоспособност или свръхзадълженост съгласно чл. 607а от ТЗ.

Съгласно възприетото от фактическа страна, наличното ликвидно имущество на длъжника не е достатъчно за покриване на началните разноси в производството по несъстоятелност. Разноските за несъстоятелността, определени от съда на 2 000 лева, не са били предплатени по реда на чл. 629б от ТЗ, въпреки дадената от съда възможност с определението от 18.01.2021г.

Предвид всички тези обстоятелства съдът следва да обяви неплатежоспособността на молителя - длъжник, да определи началната ѝ дата, да открие производство по несъстоятелност, да допусне (постанови) обезпечение чрез налагане на заповест и възбрана, но и да постанови прекратяване дейността на предприятието на длъжника, да обяви длъжника в несъстоятелност и да спре производството по реда на чл. 632, ал. 1, вр. чл. 710 от ТЗ.

На длъжника и кредиторите следва да бъде указано, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една

година от вписване на решението, ако бъде удостоверено, че е налице достатъчно имущество или ако бъде депозирана по сметка на Софийски градски съд сумата, необходима за предплащане на първоначалните разноси по несъстоятелността от 2 000 лева (чл. 632, ал. 2 от ТЗ). Ако в този срок не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност и ще постанови заличаване на длъжника от търговския регистър (чл. 632, ал. 4 от ТЗ).

На основание чл. 620, ал. 1 от ТЗ в тежест на длъжника следва да бъдат възложени разноските от 250 лева държавна такса по молбата по чл. 625 от ТЗ и 500 лева от разноските за експертиза. Сумата ще бъде събрана от масата на несъстоятелността, ако производството по делото бъде възобновено.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Е.Д.Б.“ ЕООД, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Овча купел“, бул.“****“, и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА Й ДАТА** на 31.12.2020г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „Е.Д.Б.“ ЕООД, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Овча купел“, бул.“****“.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „Е.Д.Б.“ ЕООД, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Овча купел“, бул.“****“. **ОБЯВЯВА в несъстоятелност** „Е.Д.Б.“ ЕООД, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Овча купел“, бул.“****“.

ПОСТАНОВЯВА възбрана и заповед върху имуществото на „Е.Д.Б.“

ЕООД, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Овча купел“, бул.“****.

СПИРА производството по т.д.н. № 2591/2021г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-23 състав.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписване на решението, по молба на длъжника или на кредитор, ако бъде удостоверено, че е налице достатъчно имущество или ако бъде депозирана по сметка на Софийски градски съд сумата, необходима за предплащане на първоначалните разноси по несъстоятелността от 2 000 лева.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че ако в едногодишен срок от вписването на решението за спиране на производството по несъстоятелност не бъде поискано неговото възобновяване, съдът ще прекрати същото и ще постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

УКАЗВА на длъжника, че за заличаването му в търговския регистър следва да бъде изпълнено задължението за предаване на разплащателните ведомости по чл. 5, ал. 10 от КСО от дружеството.

ОСЪЖДА „Е.Д.Б.“ ЕООД, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Овча купел“, бул.“****, да заплати на сметка на Софийски градски съд сумата от 750 лева (седемстотин и петдесет лева) разноси по делото.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър, съгласно чл. 622, вр. чл. 624 от ТЗ.

Препис от решението да се изпрати на Агенция по вписванията на основание чл. 14 от ЗТРРЮЛНЦ, за вписване в търговския регистър.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. София в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър, включително от лицата по чл. 613а, ал. 2 от ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____